

ניצחון כביר: היא אספה 107,709 קולות ושישה מנדטים, וכך הפכה למפלגה הרדית הגדולה ביותר. על כך נוספה האחות האשכנזית שלה, גדליהוורה, עם 34,279 קולות ושני מנדטים. ביחד הכפילו המחנה את כוחו.

אגודת ישראל, למרות הרבי מלובנאביץ' (משיח השקר) כפי הרב (שך) הגיעה רק למקום השני. היא זכתה ב-102,714 קולות ובחמישה מנדטים. המפר"ל זכתה ב-89,720 קולות בלבד, שהיו שווים חמישה מנדטים.

שום דבר מכל זה אף לא נרמז בסיקרידעית-קהל, שהחובו את עצמם בפעם המיידית-במה בבלתי-ימזיחה לחלוטין. המדינה היתה המומה.

בפרק הבא — פרק הרכבת הקואליציה — מילאה ש"ס תפקיד חשוב. במשך חודשים נערכה התגוששות מורטת-עצבים. אריאל שרון, שידע כי רק בממשלה ימנית צרה יזכה בתפקיד המיוחל של שר-הביטחון, התרוצץ אצל הרבנים של אגודת ישראל והמפר"ל. הרב עובדיה יוסף ואריה ררעי רגלו בממשלה צרה עם המערך.

כיום המכריע היתה ש"ס צריכה להופיע אצל נשיא-המדינה ולמסור לו את החלטתה. היא עשתה דבר שלא ייעשה: היא נתנה לנשיא לחכות, כי בינתיים ביקש יצחק שמיר פגישה עם הרב יוסף. הוא בא כמבקש, ויתכן כי היה זה רגע מתוק של נקמה בשביל ררעי.

שמיר הגיע לבית הרב בשעה 6 בערב. השיחה התנהלה כולה במישור המדיני. שמיר הבטיח חגיגת הליכוד לא יפריע למהלכי-שלום. הוא קבע שהמערך אינו מסוגל לעשות שלום בלי הליכוד, וחזר על הסיסמה: רק הליכוד יכול עובדיה יוסף השתכנע מהנימוק הזה. בשעה 8.30 הלכה מישלחת ש"ס לנשיא והודיעה על תמיכתה בהקמת ממשלת-אחדות-לאומית.

היה זה אות לבאות. בשיחה מברעת — וחשי אית — זו הופיעה שיש כדבקה בעניין השלום.

אחרי מה שקרה ערב הבחירות, לא נותר ספק כי ררעי הוא האיש מס' 1 במפלגה. הרב פרץ נאלץ להסתפק במקום השני, כשר זוטר, במישר הפחות-מושר מכולם: המישר לקליטת העלייה.

אריה ררעי הפך שר כביר. שנתיים ורבע אחרי שהתמנה כמנכ"ל מישר-הפנים, קיבל לידיו את תפקיד שר-הפנים. הוא קבע כמה שיאים. **כבן 29, היה השר הצעיר ביותר בממשלה זו, ובכל ממשלות ישראל מאז קום המדינה.** הוא היה גם האדם היחיד שעבר בן-לילה מלישבת-המנכ"ל ללישבת-השר באותו המישר.

את תפקיד המנכ"ל העביר למי שהוא רצה בו מלכתחילה: רב קהל, איש-מיקצוע שאינו איש ש"ס.

● רגליים גדולות

י תכן שקפיצה זו לא היתה כליך קלה, אלמלא הוכיח ררעי את עצמו כאיש-מינהל מזהיר.

כשכא לראשונה למישר-הפנים, שפכו עליו כליה-תיקשר רת קיתונות של בוז. נכתב עליו שהוא אדם חסר-השכלה, שאינו יודע אנגלית, שאין לו שום ניסיון מינהלי. גם הפקידים במישר ציפו לו בזלזול כמעט-גלוי. היה ברור להם שבא עסקו מיפלגתי, בחור-ישיבה, שיעסוק בענייני מיפלגה ודת ויניח להם לנהל את המישר.

הספקנות היתה גדולה שיבעתיים מפני שררעי בא אחרי קונברסי עתיר-היוקרה, מיקצוען ואיש-תוכן שניהל את המישר במשך שנים רבות. ררעי, אגב, לא גירש את קודמו, אלא נתן לו מינוי מכובד ולישכה במישר, שם יושב קונברסי עד היום מדי יום.

המנכ"ל החדש הפתיע את העובדים. הוא היה שונה מאוד מן האדם שציפו לו. לא זה בלבד ש-התלבש יפה ודיבר עברית עשבונית, אלא שהתגייס לה באיש-מינהל מובהק, מהירת-הפנים עד להדיים, בעל יצרן פנומנלי למופתים.

כישור זה פורט את ררעי לעורך הלהכונן לישיבות. כאשר באים פקידים ואיש-ציבור ומרצים כאונוני הרצאות ארוכות, גרושות במיפנים, מקשיב ררעי, ושואל את-האיש אחר אחר את כל שתיים הממוטטות את הטעוין של הרוברים. אלה כזה יכול להרגיז. אולם אין זה קורה לררעי. מכיוון שהוא אדם בלתי-פורמלי מאוד, שאינו נראה כמתנשא והמ חידוד חיוך ממוזי, אין הוא רוכש אהיבים. לבעלי-שיחו הסתבר שאין אצלו חוכמות, ובתפישתו המישה הוא מאתר את הבעיות האמיתיות, וניגש לפיתרון המעשי.

תוך זמן קצר הביא ררעי לקונסולידציה של חובות 150 רשויות. הרבעם (גנידי) זאבי, שרועותיו הפוליטיות רחוקות מאוד מרועותיו, הביא לפניו את בעיות המוסיאון שלו, ואחרי כך העיר: **גנבן יוציא' לא פתרו את הבעיות במשך שלוש שנים.** ררעי פתר אותן בבוקר אחד.

סיפור לרוגמה: ררעי בא לביקור בכארי-עקב. במשך שבועות השנו במעצה המקומית ניירות. הגיבור הכין את ההרצאה שלו במשך שבוע. הוא פירט באונוני ררעי את כל עשרות הסכומים של תקציב המועצה.

ררעי הקשיב מבלי לרשום דבר. בשגמר הגיד בר אמר ררעי ספוק אחד: "בחשבון שלך השר הצי מליחן."

כך גם כיום שבו שקל ררעי את התפטרותו מהמישר, ערב הבחירות לכנסת. הוא הורה להכין את הכל לעזיבתו, להביא לפניו לחתימה את כל העניינים שנשאר פתוחים. דויד קאפה, סגן-המנהל לענייני-תקציבים, הכין במשך יומיים ערימה אריה של ניירות. ררעי עבר עליהם בשתי דקות. הוא עצר כשי הגיע למסמך שנגע לביוב במיגדל-העמק. **"את זה כבר נתנו,"** אמר. הוא זכר פגישה שהיתה שנה לפני כן.

כעבור חמישה חודשים, כשהופיע בכנסת כשר-הפנים החדש, אמרה לו ח"כ עדנה סולודר: **"אני מקווה שתצליח להיכנס לרגליים הגדולות של קודמך."**

השיב השר החדש, במידה מפוימת של חוסר-צניעות: "הרגליים שלי גדולות יותר."

● חיך מזור

י ילו הצעיר של השר ואופיו הטביעו על לישיבת שר-הפנים חותם מיוחד.

מעל לכל, ררעי הוא סטי-עבודה. כמנכ"ל הוא עבד מדי יום מ-8 בבוקר עד 1 או 2 בלילה. עכשיו הוא מכריח את עצמו לסיים בתצות. בערב-שבת הוא מגיע הביתה דקה או שתיים לפני כניסת השבת. את אשתו יפה וארבעת ילדיו (שימחה בת ה-8, יעקב בן ה-6, שיפרה בת ה-4 ואסנת בת ה-2) הוא רואה רק מעט.

אין הוא מסוגל לבזבז זמן. אין אצלו שיחת-חולין **SMALL TALK**. אין הוא הולך למסיבות. השנה בא למסיבת יום-

השתלמות דר-מישפחתית — מישפחת יוסף ומישפחת ררעי.

בתו של הרב עובדיה יוסף, יפה יוסף, היא מנהלת לישיבת שרה-יוסף. דויד יוסף, בנו של הרב, מונה כחבר הנהלת אגודת המעין — המכשיר הכלכלי-חינוכי המרכזי של ש"ס. ובן אחר של הרב, יעקב יוסף, שהיה ח"כ בכנסת הקודמת, הפסיק להופיע שם אחרי שתי ישיבות, וחזר ללמוד תורה.

יהודה ררעי, אחיו הבכור של השר, מונה אף הוא כחבר אגודת המעין. והוא משמש גם כמלווה הרב יוסף בסיורו בארץ. שלמה ררעי, אח אחר, הוא שותף במישרו של דויד גלאס, לשעבר מנכ"ל מישר-הדתות מטעם המפר"ל, שהוא היועץ המישפטי של ש"ס, ושלווה את יוסף וררעי בביקור במצריים. שלמה ררעי הוא גם חבר הוועדה המחוזית לבניין ערים בירושלים.

יחסו של ררעי לתיפקוד הממשלה והכנסת רומה לזה של בני-גילו. באוניות-הדיבורים בכנסת אין הוא מרגיש בנות. כשהוא צריך להשיב על הצעה לסדר-היום ומחכה חצי-שעה להיכנס לממשלה, ולמעשה הישיבות מאוד קצרות, הנושאים האמיתיים והבעיות האמיתיות של המדינה לא נידונות

הסבלנות שלו היטב. כשנשאל על-ידי המראיין גידעון לוי מהארץ איך הוא מרגיש בממשלה, השיב: **"תראה, בתפקידי כשר-הפנים אני מרגיש טוב מאוד. זה הרי מישר שאני מכיר מצויין. בממשלה אני מרגיש קצת... שזה לא זה. כליך הרבה אנשים נאבקים להיכנס לממשלה, ולמעשה הישיבות מאוד קצרות, הנושאים האמיתיים והבעיות האמיתיות של המדינה לא נידונות**

האב אלי ררעי לוחץ את ידו של יצחק שמיר

בממשלה. אני לא מרגיש שיש עבודה משותפת, או איוו עבודת-ימשה.

אני לא יודע מה היה בממשלות קודמות. אני חשבתי שישבת ממשלה צריכה להיות ישיבה שתופסת איוו נושא ויושבת עליו עד הסוף ומקבלת החלטות, כמו שמקבלים אצלי במישר.

בוועדות-השרים אני מרגיש הרבה יותר טוב. בוועדה לי ענייני-חקיקה, למשל, אני ממש נהנה. אני לא מפספס אף ישיבה. היתה ישיבה ביום תענית-אסתר, כ-5 אחרי-הצהריים, סוף הצום, לא ויתרתי ואפילו איחרתי לקריאת-המגילה. דן מרידור מנהל את זה ויצא-מהכלל.

נטייה זו למעשיות ולעבודה היא הקובעת, כך נדמה, גם את מערכת יחסיו. שוררים יחסים הדוקים בינו ובין דן מרידור. אין צורך במילים ביניהם. בישיבות של ועדות-השרים הם מסתדרים כביניהם במבטים ובניצנוע-ראש.

גם שאר ילדיו של ררעי במישר הפוליטי הם ביצועיסטים. אנשים כמו משה שחל, אהוד אולי מרט, רפי אדרי וחיים רמון. (רמון: "זה הרדתי הראשון ששינה את ראשיו")

עם דויד לוי התקררו היחסים, כשנוכח לוי לדעת שררעי מתחרה עימו על מיגרה-הבית שלו. לעומת זאת השתפרו יחסיו של ררעי עם יצחק שמיר. כרבים לפניו, גילה ררעי כי בשחות נינוחות פנים-אל-פנים שמיר הוא אדם אחר. ואילו שמיר אמר עליו: **"אני אוהב אנשים חכמים."**

היחסים המעניינים ביותר שזורים בין ררעי ושימעון פרס. כשפרס היה, על הפנים, בתקופה

המהפכה המצרית כמחווה לרגל ביקורו במצריים, אך זה היה חריג.

פעם עישן שלוש חפיסות-סיגריות ביום. כְּאָחֵר הימים הפסיק בבת אחת. עכשיו הוא מעשן מיקטרת.

נרמה שעם בניסתו לתפקיד חל במנגנון הממיר שלתי הבכיר גם שינוי של דורות. אין ספק שהוא הביא עימו סיגנון חדש, צבאי, למרות שנוהד במאורונו ולמרות הרקע החרדי.

כך, למשל, מסוגל השר להודות פומבית בטעויות — תכונה נדירה בזירה הפוליטית הישראלית. הוא הודה שטעה כאשר דחה את גיוסו. הוא הודה גם בטעויות אחרות. למשל, כאשר נודע למחרת הבחירות כי התנועה האיסלא-מית כבשה את עיריית אוס-אל-פתח, אמר ררעי. **עוד נתנגעע לר"קח?"** הוא הגדיר את הכל. **אין אדם כפלי-כאובי-המדינה, אך שבו כמה חודשים החליט לכר באוס-אל-פתח. בינו ובין ראשה-עירייה המוסלמי נוצרה שפה משותפת. יתכן שהיה להם כסיס אידיאולוגי משותף בויקתם לרת. הוא דיבר איתו בצורה עניינית. אחרי דברי-הברכה של המארחים, ביקש ררעי פומבית סליחה על התבטאותו הבלתי-שקולה, והבטיח לעי-רייה יחס ענייני וחיוכי, כל עוד לא תעסוק בפוליטיקה.**

מעולם לא דיבר שר ישראלי בצורה בזאת אל קהל ערבי.

היחס לנשים במישר-הפנים אינו שונה מזה השורר במישר רדים חילוניים. כסביבת השר עובדות נשים רבות, ואין הן מקפידות רווקא על לבוש "צנוע". אבל ררעי לעולם אינו מושיט יד לאשה.

אחת ההאשמות המוצחת בפני ררעי היא